

Příkladem sofistikovaných ideologických demagogií vyráběné divočiny na Šumavě jsou „přesvědčivé“ vědecké závěry předsedy tzv. Stínové vědecké rady NP Šumava p. Jakuba Hrušky, který představil svůj výzkum v rámci soutěžní akce, tzv. Mozkovny současné bezzásahové Správy NPŠ (pod vedením P. Hubeného). Ta „*prokazuje, že kůrovcové uschnutí lesů v povodí Modravského potoka nemá vliv na povodňové stavy v nižších polohách povodí*“, přitom si autor vzhledem k jeho úzkoprofilovému pohledu neuvědomuje, že vysychající šumavská rašeliniště (v Ramsarské úmluvě uvedené v rozsahu 6371 ha právě v tomto povodí), dlouhodobě prosebně očekávají vyšší srážkové dotace pro jejich životadárné doplnění a oživení (k opětovnému „nabobtnání“) a proto právě v tomto segmentu nedochází k povodňovým stavům v níže položených územích při přívalových srážkách.